ΟΤΑΝ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΔΕΝ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΕΣ

Δημοσιεύθηκε από kris - 20/09/2011 07:35

Η Ελλάδα για άλλη μια φορά βρίσκεται στο στόχαστρο των Ευρωπαϊκών ΜΜΕ και όχι μόνο και θεωρείται το μαύρο πρόβατο της Ευρωζώνης. Οι σκοπιμότητες είναι εμφανείς και υπηρετούν με θρησκευτική ευλάβεια τα θελήματα του ΔΝΤ και της ΕΚΤ. Αν και δεν είμαστε σαν χώρα άμοιροι ευθυνών για αυτή την αντιμετώπιση, δεν είναι δυνατόν οι διεθνείς τοκογλύφοι και σε μεγάλο βαθμό συνυπεύθυνοι για την κατάντια της Ελλάδας να λοιδωρούν έναν λαό ο οποίος παρά τα λάθη του συνεχίζει να έχει την αξιοπρέπειά του. Ο Ελληνικός λαός δυστιχώς ακόμη ανέχεται παθητικά τις όποιες προσβολές του γίνονται από διάφορους καλοθελητές. Δεν ξέρουμε όμως μέχρι πότε.
Ο στόχος είναι οι διεθνείς χρηματπιστωτές (τοκογλύφοι) να πάρουν πίσω τα λεφτά τους. Όχι όμως μόνο αυτά που μας δάνεισαν αλλά και το σύνολο των τοκογλυφικών ποσών που αποτελούν τα 23 του συνολικού χρέους.
Αν υπήρχε μια δημοσιογραφία όπως αυτήν που σας παραθέτω, τα πράγματα ίσως να ήταν κάπως διαφορετικά για την εικόνα της χώρας. Εκτιμώ ότι την απάντηση δεν μπορεί να την δώσει καμία κυβέρνηση σαν αυτές που περάσανε μέχρι σήμερα. Την απάντηση μπορεί να την δώσει μόνο ο λαός και να απαιτήσει τον σεβασμό όλων.

Το άρθρο που ακολουθεί δημοσιεύτηκε στις 8 Αυγούστου 2011
στην σουηδική εφημερίδα Dagens Nyheter,
ναυαρχίδας του σουηδικού τύπου,
και περιγράφει την κατάσταση στην Ελλάδα αντικειμενικά,
κόντρα στην κυρίαρχη προπαγάνδα των ευρωπαϊκών ΜΜΕ
(και των σουηδικών ΜΜΕ δυστυχώς μεταξύ αυτών).

Εφημερίδα Dagens NyheterΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΣΟΥΗΔΙΑ
Κάισα Έκις Έκμαν
Η Ελλάδα βυθίζεται όλο και περισσότερο στην οικονομική κρίση. Η Κάισα Έκις Έκμαν επισκέφτηκε μια παρεξηγημένη χώρα με ένα διερρηγμένο κοινωνικό συμβόλαιο, όπου όλοι συμφωνούν μεταξύ τους.
Πώς θα νιώθαμε αν όλα όσα μας ανήκαν πουλιόνταν για να ξεπληρώσουμε δάνεια από τα οποία δεν είδαμε ποτέ όφελος; Αν οι μισθοί μας μειώνονταν στο μισό και τα λεφτά πήγαιναν κατευθείαν σε ξένες τράπεζες;
Και αν εμείς, ενώ προετοιμαζόμασταν να ζήσουμε στο οριο διαβίωσης, ως επιστέγασμα όλων αποκαλούμασταν τεμπέληδες και κακομαθημένοι; Αν κάποιος εξοικειωθεί με αυτή την κατάσταση, μπορεί να αποκτήσει μια ιδέα πώς είναι να είσαι Έλληνας αυτή τη στιγμή.Έχω μόλις επιστρέψει από την Ελλάδα. Σε μία χώρα που βρίσκεται σε κρίση επικρατεί μια ιδιαίτερη ατμόσφαιρα. Μια καχεξία και απελπισία, αναμεμιγμένη με την πολιτική αφύπνιση που ακολουθεί μεγάλα γεγονότα και προκαλεί ευφορία. Ξαφνικά, οι χαμηλοί μισθοί και η δυσκολία πληρωμής των λογαριασμών, από ατομικό πρόβλημα του καθενός, απέκτησαν κοινό πολιτικό περιεχόμενο. Ορισμένοι σκέφτονται να μεταναστεύσουν. Άλλοι να ρίξουν την κυβέρνηση.
Μια αναγκαία αντιασφυξιογόνα μάσκα κρέμεται σε πολλά σπίτια, ως ανάμνηση των διαδηλώσεων των 28 και 29 Ιούνη, οπότε το κοινοβούλιο υπερψήφισε το πακέτο στήριξης προς την Ελλάδα. Δ εν νομίζω ότι έχω βρεθεί παλιότερα σε χώρα όπου όλοι μα όλοι που συνάντησα να συμφωνούν. Είναι όλοι αγανακτισμένοι με το ευρώ, με τη Γερμανία, με την κυβέρνησή τους και με τους εαυτούς τους που την ψήφισαν. Ύστερα από μια βδομάδα στην Αθήνα, μπορώ να πω ότι αν ήμουν Ελληνίδα, θα ήμουν κι εγώ αγανακτισμένη.
Αυτά που μαθαίνουμε για την Ελλάδα από τις σουηδικές εφημερίδες είναι πάνω κάτω ότι οι Έλληνες δουλεύουν πολύ λίγο και αμείβονται πολύ καλά. Ο υπουργός Οικονομικών της χώρας μας, Άντρες

Μπόρι, έχει δηλώσει ότι «οι Έλληνες βγαίνουν στη Σύνταξη στα 40». Στο άρθρο «Ερωτήσεις και Απαντήσεις για την Ελλάδα» της 17/6 στην Dagens Nyheter γραφόταν ότι οι μισθοί στην Ελλάδα έχουν αυξηθεί κατακόρυφα». Η καγκελάριος της Γερμανίας Άνγκελα Μέρκελ έκανε έκκληση στους Έλληνες να δουλεύουν περισσότερο και να μην κάνουν τόσο πολύ καιρό διακοπές. Όλα αυτά καρυκευμένα με τη συνηθισμένη μπούρδα περί ενός τεράστιου και μη αποτελεσματικού κράτους. Τώρα θα αναλάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση και θα τους δανείσει ακόμα περισσότερα χρήματα, αυτό θα μπορούσε να βάλει σε μια τάξη τα πράγματα, άρα γιατί διαμαρτύρονται;
Τι τραγικός αχταρμάς παραπληροφόρησης! Και τι τραγική έλλειψη αλληλεγγύης προς μία χώρα που οφείλουμε τώρα να υποστηρίξουμε! Οι Έλληνες εργάζονται τις περισσότερες ώρες στην Ευρώπη - 42 ώρες τη βδομάδα σύμφωνα με τη Eurostat, την στατιστική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το μέσο κατά κεφαλήν εισόδημα είναι 803 ευρώ. Το πραγματικό όριο ηλικίας δεν είναι τα 40 χρόνια, όπως ισχυρίζεται ο Άντερς Μπόρι, αλλά τα 61,4.
Πρόκειται δηλαδή για έναν από τους πιο σκληρά εργαζόμενους και ταυτόχρονα πιο χαμηλά αμειβόμενους λαούς της Ευρώπης. Όμως έχουν μια χώρα που εξαρτάται από τον τουρισμό και όχι από κάποια αμιγώς δικιά της μεγάλη παραγωγή. Και μια χώρα με ένα διερρηγμένο κοινωνικό συμβόλαιο. Όπου ο κόσμος δεν εμπιστεύεται το κράτος ενώ το κράτος δεν παρέχει στους πολίτες του ούτε τις βασικές κοινωνικές υπηρεσίες. Και το οποίο, ως επιστέγασμα όλων, βρίσκεται στη θηλιά του ευρώ.
Κάθε εθνικό νόμισμα μπορεί να παρομοιαστεί με ενα ρούχο. Κάθε χώρα φορούσε μέχρι πρότινος το ρούχο που της ταίριαζε. Μπορούσε να το στενέψει και να το φαρδύνει αν ήταν ανάγκη. Για παράδειγμα, μπορούσε να υποτιμήσει το νόμισμά της σε περίοδο κρίσης, ή να αυξομειώνει τα επιτόκια ανάλογα με τι ανάγκες της. Όταν όμως εισήχθη το ευρώ, όλες οι χώρες επρεπε ξαφνικά να φορέσουν τα ίδια ρούχα. Μόνο που τα μέτρα των ρούχων πάρθηκαν για να ταιριάζουν σε ορισμένες μόνο χώρες - όπως τη Γερμανία και τη Γαλλία. Για άλλες χώρες, όπως η Ελλάδα, το εν λόγω κουστούμι δεν ταίριαζε.
Η Ελλάδα κυβερνάται για δεκαετίες από δύο «δυναστείες» - τη συντηρητική Νέα Δημοκρατία και το σοσιαλδημοκρατικό ΠΑΣΟΚ, με δύο οικογένειες στην κορυφή, μία στο κάθε κόμμα. Και οι δύο κυβερνήσεις έχουν πάρει μεγάλα δάνεια, αλλά λίγοι ξέρουν τι δρόμο πήραν τα χρήματα των δανείων. Πολλά από αυτά έχουν εξαφανιστεί στη διαφθορά και σε σκοτεινά συμβόλαια. Λέγεται ότι η κατασκευή ενός δρόμου στην Ελλάδα κοστίζει πολύ περισσότερο απ' ότι στιςυπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς παρεμβάλλονται πάρα πολλοί μεσάζοντες. Ο λαός δεν θέλει να πληρώνει φόρους μιας και δεν παίρνει τίποτα ως ανταπόδοση από το κράτος. Ένα μεγάλο μέρος των φορολογικών εσόδων πηγαίνει στη στήριξη μιας κρατικής γραφειοκρατίας που υπάρχει για να εξυπηρετεί μόνο τον εαυτό της. Ταυτόχρονα οι βασικές κοινωνικές υπηρεσίες αποτελούν πονεμένη ιστορία για τον κόσμο. Ένας ασθενής πρέπει ναπληρώσει φακελάκι στο γιατρό για να τον φροντίσει, ενώ οι Έλληνες μαθητές χρειάζονται ιδιαίτερα μαθήματα για να ανταποκριθούν στις σχολικές εξετάσεις. Και μέσα σ' όλα αυτά, ήρθε η οικονομική κρίση το 2008. Η Ελλάδα, η οικονομία της οποίας εξαρτάται από τον τουρισμό, επλήγη ακόμα πιο σκληρά.
Υπό άλλες συνθήκες, η κυβέρνηση θα μπορούσε να υποτιμήσει το εθνικό νόμισμα για βγει η χώρα από την κρίση. Όμως μετά την εισαγωγή του ευρώ, κάτι τέτοιο είναι αδύνατο. Η Ελλάδα περιορίζεται από το κουστούμι της το οποίο δεν μπορεί να βγάλει. Κι έτσι το κουστούμι καταστρέφεται - μόνο που αυτό δεν επιτρέπεται να συμβεί, καθώς το ίδιο φοράνε και οι υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι προτιμότερο λοιπόν να πετσοκοφτεί αυτός που το φοράει. Αυτό ονομάζεται «εσωτερική υποτίμηση» και σημαίνει απλά ότι αντί να υποτιμηθεί η αξία του νομίσματος περικόπτεται το εισόδημα του λαού. Κατ' απαίτηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ) και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, οι Έλληνες κρατικοί γραφειοκράτες εβαλαν σε εφαρμογή ένα σχέδιο. Οι μισθοί θα συμπιεστούν και μεγάλα τμήματα γης θα ιδιωτικοποιηθούν. Παραλίες, αεροδρόμια, εθνικές οδοί και κατά το ήμισυ όλες οι δημόσιες επιχειρήσεις θα ξεπουληθούν.
Στην πλατεία Συντάγματος κυκλοφορεί μια φήμη ότι η Ακρόπολη θα εξαγοραστεί από μια γερμανική εταιρεία. Έμενα στο σπίτι κάποιων νέων που ανήκουν στη «γενιά των 700 ευρώ». Σύντομα θα μεταμορφωθούν στη «γενιά των 500 ευρώ». Είναι στην ηλικία μου - 30 Χρονών και πάνω - όχι τόσο

νέοι τελικά, όμως νιώθουν πιο νέοι απ' ότι είναι καθώς ακόμα αναρωτιούνται τι θα κάνουν στο μέλλον. Κανείς τους δεν έχει παιδιά. Το να κάνουν παιδιά είναι κάτι αδιανόητο γι' αυτούς. Είναι μορφωμένοι, έχουν πολλά χρόνια πανεπιστημιακών σπουδών στο ενεργητικό τους, όμως δουλεύουν ευκαιριακά ως διακοσμητές γάμων. Ο ασφαλέστερος τρόπος να βρουν μια σταθερή δουλειά ήταν παλιότερα δια μέσου του κράτους, όμως αυτό πρόκειται τώρα να αλλάξει. Η κατάσταση αυτή δεν είναι εντελώς άγνωστη. Το ίδιο ισχύει για τη γενιά μας σε όλη την Ευρώπη. Μόνο που στην Ελλάδα συμπιέζονται επιπλέον οι μισθοί μέχρι το κατώτερο όριο, με πρόσχημα την κρίση.
Στην πλατεία Συντάγματος διοργανώνεται κάθε απόγευμα συνέλευση. Όταν βρέθηκα εκεί στα μέσα του Ιούλη, ο αρχικός ενθουσιασμός είχε κάπως υποχωρήσει. Οι συμμετέχοντες δεν ήταν πια χιλιάδες, παρά εκατοντάδες. Ο καθένας μπορούσε να πάρει το λόγο και να μιλήσει ενώ τα θέματα ήταν διάφορα: από προτάσεις για γενική απεργία μέχρι εκκλήσεις να μην κλέβονται αντικείμενα από τους συγκεντρωμένους στην πλατεία. Ορισμένες ελληνικές λέξεις στριφογυρίζουν επίμονα στο μυαλό μου. Μία από αυτές είναι ο «Ισημερινός», που σημαίνει Εκουαδόρ. Ο πρόεδρος του Εκουαδόρ, Ραφαέλ Κορέα, ήταν ένας μεγάλος ήρωας για την πλατεία. Τρεις στους τέσσερις Έλληνες επιθυμούν η Ελλάδα να ακολουθήσει το παράδειγμα του Εκουαδόρ και της Αργεντινής: να κηρύξει στάση πληρωμών του χρέους. Ένας στους τέσσερις θέλει να φύγει η χώρα από το ευρώ. Αυτό που πρέπει να καταλάβει κανείς είναι ότι οι Έλληνες δεν είναι εξοργισμένοι με ένα αναγκαίο κακό - παρά με ένα μη αναγκαίο κακό.
Το πακέτο στήριξης που δόθηκε στην Ελλάδα δεν επιλύει την κρίση, παρά αναγκάζει τη χώρα να βυθιστεί βαθύτερα σ' αυτήν. Αντί να γίνουν επενδύσεις στην ύπαιθρο, να φτιαχτεί κάποια παραγωγή που να μην βασίζεται στον τουρισμό, να χτιστεί κράτος πρόνοιας και να γεμίσει ο λαός αισιοδοξία, περικόπτονται τα εισοδήματα του κόσμου.
Το ΔΝΤ, διαβόητο για τις πολιτικές λεηλασίας του στον τρίτο κόσμο, τα μάζεψε και έφυγε από τη Λατινική Αμερική. Τώρα κατασπαράσσει τα άκρα της

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΔΙΚΑ ΣΑΣ

ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΠΟΛΙΤΩΝ Ν. ΚΙΛΚΙΣ

==========